

Rigsdagen, kan man dog nogenlunde forstaa det — der er jo i Reglen saa mange om Arbejdet —, men naar de forelægges af Regeringen, synes jeg, at man maa kunne stille større Krav. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det ikke er Dansk at skrive „fra . . . og til“. „Fra Sol staar op, og til Sol gaar ned“, det siger man ikke paa Dansk; man siger: „Fra Sol staar op, til Sol gaar ned“. „Fra . . . til“ er i og for sig et Kopulativ. Naar der staar i Forslaget: „Fra en ordentlig Rigsdagssamlings Begyndelse og til Udgangen . . .“, er det rigtig godt, bredt københavnsk, men det er ikke Dansk. Heller ikke § 2 er et Mønster paa Affattelse af Lovtekst, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa.

Madsen-Mygdal: Jeg havde ventet, at dette Lovforslag vilde gaa gennem dette Ting paa samme Maade som gennem Folketinget, nemlig uden Omtale, idet jeg finder dets Indhold saa selvfølgeligt, at jeg ikke havde tænkt mig, at der vilde fremkomme nogen som helst Indvending derimod. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har imidlertid fundet det rigtigt at forlange Ordet og gøre adskillige Bemærkninger om Forslaget. Det glæder mig, at det af disse fremgaar, at han egentlig ikke har noget at sige til, at Dagpengene forhøjes eller til, at Forholdene nu ikke ere som i 1849. Jeg gaar altsaa ud fra, at han i Grunden erkender, at det har sin Rigtighed, at man ikke kan komme saa vidt med de 6 Kr. nu som for et halvt Aarhundrede siden, og at der derfor kan være Anledning til at forhøje Dagpengene; men han havde sine Betænkeligheder navnlig med Hensyn til, om det i Øjeblikket var heldigt at gaa til en saadan Forandring. Han nærrede Tvivl, om det netop nu var det gunstige Tidspunkt, da der jo tales saa meget om Sparsommelighed og om, at Statskassen vil blive sat i Udgifter baade her og der. Jeg vil derfor sige: Ja vist er Tidspunktet heldigt. Det burde allerede være sket for lange, lange Tider siden, for jeg haaber, at jeg har almindelig Tilslutning til min Tankegang, naar jeg siger, at det er uanstændigt at byde den danske Rigsdag et dagligt Vederlag af 6 Kr. Dette Forhold burde være forandret for lang Tid siden. Dette, om Tidspunktet er heldigt, kan jeg derfor lade ligge. Jeg anser det netop for rigtigt at foretage Forandringen snarest muligt. Dernæst havde det ærede Medlem en særlig Indvending, som gik ud paa, at

man i dette Forslag var gaaet bort fra Grundlovens 2 Maaneder. Man slog tydelig fast, saaledes sagde han omtrent, at Rigsdagssamlingerne skulde være et halvt Aar. Dertil skal jeg gøre to Bemærkninger. Først denne: Erfaringen har gennem 54 Aar, i det mindste gennem den sidste Menneskealder, lært os saa meget, at det skulde gaa underligt til, om Rigsdagen, selv under almindelige Forhold, skulde kunne slutte før op mod den 1. April. Jeg tror derfor, at vi maa kunne blive enige om, at det ikke lader sig gøre at gennemføre de 2 Maaneder i Praksis. Men dernæst er der jo slet ikke Tale om at slaa noget som helst fast i saa Henseende. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og i øvrigt anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Tolderlund: Da det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) som oftest er Ordfører for det Parti, hvortil vi begge høre, vil jeg, for at der ikke skal foreligge nogen som helst Misforstaaelse, udtale — og saaledes opfattede jeg ogsaa det ærede Medlems Bemærkninger — at under den foreliggende Sag har han kun fremsat sin personlige Mening og ikke udtalt sig som Ordfører for Flertallet af vor Partigruppe, idet Flertallet af denne ikke kan dele de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende, men mener, at dette Lovforslag bør fremmes.

P. G. C. Jensen: Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, havde Ret i, at jeg talte paa egne Vegne. Men jeg er dog ikke uden Meningsfæller, og det mange Meningsfæller, hvad det ærede Medlem godt ved, og hvis jeg ikke misforstod ham, talte han ogsaa om et Flertal og et Mindretal. Det forholder sig netop saaledes, at der inden for den Side af Salen, hvortil jeg hører, var et lille Flertal for at gaa med til Lovforslaget, som det nu foreligger, medens der paa den anden Side var et betydeligt Mindretal, der ikke fandt det rigtigt. Det ønsker jeg blot at tilføje.

Jeg vil dernæst til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) bemærke, at han kan sige, saa meget han lyster, og understrege, saa stærkt han vil, at det er uanstændigt at byde den danske Rigsdag 6 Kr. om Dagen. Der er jo dog som bekendt Rigsdage i Verden, hvor der slet ikke bydes noget, saa Følelsen af det uanstændige er ikke en saadan Almenfølelse, som man behøver at lægge stor Vægt paa. I hvert Fald kan jeg paa in-